

gaaende Prøvelse, som burde være en selvfølgelig Forudsætning, før man vedtager en saadan Lov.

Niels Frederiksen: Efter alle de Forhandlinger, der er ført i dette høje Ting angaaende Retsforholdet vedrørende de sønderjydske Præstegaarde, har jeg den Opfattelse, at der kun er eet at gøre, og det er at føre en Sag endeligt frem til Højesterets Afgørelse, for vi kan strides i det uendelige om det grundlovmedholdelige eller ikke-grundlovmedholdelige. Jeg er ganske overbevist om — jeg henholder mig til tidligere i saa Hensende faldne Udtalelser —, at Højesteret ikke vil kunne underkende en af den høje Rigsdag vedtagen Lov, der er ligelydende med det Lovforslag, den højtærede Kirkeminister har fremsat. Man kan trevle Retsanskuelser op i det uendelige, og jeg fastholder, at den Ordning, der er foreslaaet af Mindretallet, ikke er mere grundlovmedholdelig end den, der er foreslaaet af den højtærede Kirkeminister.

Holger Andersen: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fastslog nu — saaledes maa jeg forstaa ham —, at det var ønskeligt at føre denne Lovgivning her frem til Højesterets Afgørelse. Jeg beklager, at man lovgiver paa den Maade, som en saadan Udtalelse giver Udtryk for. — I øvrigt vil jeg sige, at der kan ikke være Spor af Tvivl om, at efter den bestaaende Lovgivning er den Ejendomsret, som i Grundbogen er tillagt en offentligretlig Korporation, som de sønderjydske Menigheder er, gennem selve Grundbogsindførelsen af ren privatretlig Karakter, ihvorvel den er tillagt en offentligretlig Korporation, og derfor er Regeringsforslaget i Strid med de i Grundlovens § 80 fastsatte Bestemmelser angaaende Ejendomsrettens Ukrænkelighed.

H. P. Hanssen (Nørremølle): Der kan efter min Mening ikke være Tvivl om, at Vedtagelsen af dette Lovforslag vil vække en overordentlig dybtgaaende Misfornøjelse i Sønderjylland og skabe overordentlig vanskelige Forhold dernede. Jeg vil derfor indtrængende anbefale det høje Ting at stemme imod Lovforslaget.

Niels Frederiksen: Der er ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag vil vække overordentlig stor Glæde i store Kredse i Sønderjylland, og derfor anbefaler jeg indtrængende at stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Overfor det ærede Medlem Hr. Holger

Andersen vil jeg blot anføre, at jeg har ikke ment, det var formaalistjensligt at vedtage Lovforslag, der skulde prøves ved Højesteret, men det er det eneste Middel til at faa stoppet de taabelige Meninger om Retsforholdet vedrørende sønderjydske Præstegaarde, som vedbliver at mudre dernede, og som finder Genklang i dette høje Ting.

Schmidt: Jeg vil gerne give Udtryk for, at det er et meget principielt Spørgsmaal, man her beskæftiger sig med. Der blev sagt i Gaar, at naar de sønderjydske Landsdele var kommet til Danmark, havde de den Forpligtelse at bøje sig for den Lov og Ret, som hersker her. Det er imidlertid et Spørgsmaal, om det gælder alle Livsomraader, det er et Spørgsmaal, om Staten er den eneste, der stifter Ret, eller om Staten ikke har den Pligt at respektere Retsomraader, der har sin egen Ret. Jeg mener, man maa hævde, at der her er Tale om et Indgreb fra Statens Side paa et Omraade, der ikke hører Staten til. Staten er ikke suveræn, kan ikke stifte Ret og forandre Ret paa alle Omraader, den maa respektere Ret paa Omraader, hvor den er stiftet, og det mener jeg, den maa gøre her.

Holger Andersen: Vi hørte nu af det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at der skulde gøres rent Bord med disse „taabelige Meninger“, det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte med Hensyn til utvivlsomme og klare Retsforhold, saa klart dokumenteret som vel overhovedet muligt, gennem hele det tyske Grundbogssystem. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, der talte sidst (Schmidt), i, at det er ugørligt ud fra den Betragtning, der gaar ud fra, at Suverænetetsskiftet i 1920 tillægger Staten, Lovgivningsmagten Ret til paa den Maade, det sker her, at gribe ind i rent privatretlige Ejendomsforhold.

Jeg maa indtrængende anbefale ærede Medlemmer af dette høje Ting at stemme imod Lovforslaget.

Kirkeministeren (Dahl): Jeg tror, at den Strid, som nu har hersket siden Loven af 1922 i de sønderjydske Landsdele, og som har givet sig saa stærkt et Udtryk under Forhandlingerne i dette høje Ting, ret hurtigt vil lægge sig, hvis vi vedtager det af mig forelagte Lovforslag, og at den sønderjydske Befolkning vil bøje sig for Rigsdagens Vedtagelse i Erkendelse af, at det til syvende og sidst baader den og Kirken dernede bedst. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Lovforslaget nu ved tredie Behandling.